

bagefter, og paa den Maade vil Sten efter Sten rulle bort. Og hvor vil saa Ral og Singels og de mindre Sten i Midten blive af? De vil forsvinde ganske roligt med Strømmen. Jeg betvivler ikke, at en saadan Bygningsmetode vil være betydeligt mere forsvarlig paa fast Bund. Jeg forstaar godt, at man er nødt til at benytte den, for gør man ikke det, opfører man en fast Bygning, som man begynder med ved Høfderne, vil det bare have til Følge, at de, naar de undermineres, slaar Revner og vælter ud, og saa ligger *det*, der til at begynde med var saa dejlig glat og kønt, hulter til bulter, naar man en Tid efter kommer og ser paa det. Men der vil ske en Underminering. Jeg vil ogsaa gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at naar man frygter den forfærdelige Magt, Vesterhavet har, kan man have nogen Grund dertil, thi det har en vældig Magt, det vil jeg indrømme; men det er ikke direkte Havets Magt, der har besørget de Ødelæggelser, der er sket paa Vestkysten; nej, det er Strømmen. Strømmen har bortskaaret Grunden under de Anlæg, der er udførte, derved er de komne til at ligge løst i Vandet, de knækker over og ruller bort. Det er det, der er sket, og derfor kan man her ikke anvende faste Anlæg. Det kan man derimod paa de Steder, hvor der er fast Bund.

Jeg fastholder derfor, at vi har haft ret god Grund til at fremføre vort Lovforslag. Det er ret forsvarligt underbygget, og jeg er stadig sikker paa, at Danmarks Fiskere vil være fuldt tilfredsstillende, om man løser Vestkysthavnespørgsmaalet for Beløb, der holder sig indenfor de Grænser, der er angivne i vort Lovforslag. Der er ikke nogetsteds indtil Dato fra Danmarks Fiskere kommet nogen Kritik af, at det ikke var tilstrækkeligt, og jeg havde ikke tænkt mig, at Tinget som saadant eller Regeringen vilde rette nogen Anklage imod Forslagsstillerne for, at vi har forlangt for faa Penge. Jeg havde egentlig troet, at det var en Dyd, og at det vilde lette Projektets Vandring igennem Rigsdagen, at man gik saa langt ned med Beløbet, som det efter vor Mening var fuldt forsvarligt.

Man skal nu heller ikke helt kimse ad Fiskernes praktiske Syn, selv om de ikke er uddannede Ingeniører. De har daglig set paa Havet, paa Bølgerne, paa Strømforholdene, og de har dannet sig, mange Gange rent instinktmæssigt, et ret godt Begreb om, hvorledes de Forhold arter sig. Jeg behøver blot at erindre om, at da der i sin Tid skulde bygges en Mole

ved Vorupør, var Fiskerne meget enige om, hvor den skulde ligge, og forlangte meget indtrængende af de sagkyndige, at de skulde tage Hensyn dertil, og de gjorde det. Ved Hanstholm havde Fiskerne ogsaa en bestemt Mening om, hvor Molen skulde ligge, men de har enten ikke været energiske nok, eller ogsaa har Sagkundskaben overhørt deres Ønske. De sagkyndige lagde den i alt Fald, hvor de vilde, og det afstedkom, i alt Fald til at begynde med, saa mange Ulemper, at Fiskerne maatte flytte helt bort fra deres Landingsplads og indtil den sidste Tid har maattet holde sig borte derfra i alle de Aar, Molen har været under Bygning. Hvis de Herrer sagkyndige havde taget den praktiske Erfaring i deres Tjeneste og havde lyttet til den, var Molen efter min Mening blevet lagt paa et langt heldigere Sted og vilde have gjort betydeligt mere Nytte, end den nu vil gøre.

Jeg skal saa lige til Slut med Formandens Tilladelse oplæse den Resolution, hvorpaa det hele egentlig hviler, fordi man Gang paa Gang synes at tvivle om, at vi private Forslagsstillere egentlig bygger paa det Grundlag, som Fiskerne arbejder for. Den højtærede Trafikminister var selv til Stede i Fredericia. Bestyrelsen havde egentlig tænkt paa en anden Resolution, men ændrede sit Forslag, saa vidt jeg forstod ogsaa efter Samraad med den højtærede Minister og med hans Billigelse. Resolutionen kom til at lyde saaledes: „Idet Forsamlingen udtaler, at den snarlige Løsning af Vestkysthavnesagen nationalt og fiskerimæssigt set er nødvendig, ønsker den, at Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse optager Forhandling med Ministeriet om Sagen.“ En meget ivrig Talsmand for Thyborøn-Projektet ønskede at stille den Ændring til Resolutionsforslaget, at der skulde begyndes ved Thyborøn, men det vakte en saadan Modstand, at Dansk Fiskeriforenings Formand ret drastisk slog i Bordet og erklærede, at det vilde han ikke gaa med til, og dette fandt fuld Tilslutning hos Forsamlingen, saa stærk Tilslutning, at den omtalte ivrige Tilhænger af Thyborøn-Projektet slet ikke ønskede sin Ændring sat under Afstemning, og Resolutionsforslaget blev derefter vedtaget med 64 Stemmer mod 1. Derfor mener jeg, at vort Lovforslag fuldt ud hviler paa det, der er forlangt af de danske Fiskeres Repræsentation.

Naar man har sagt, at der har været arbejdet i saa lange Tider paa vort Lovforslag, og at man har arbejdet bag Ministerens Ryg, vil jeg dertil sige: Nej, der